

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Annou Burdovou
sídlem Rohanské nábřeží 657/7, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2020, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 10 165,05 Kč, a to k rukám jeho zástupkyně JUDr. Anny Burdové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou do datové schránky soudu dne 16. 9. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti svému rozhodnutí ze dne 14. 4. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím, jehož zrušení se žalobce rovněž domáhá, žalovaná zamítla žádost žalobce ze dne 17. 9. 2019 o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek stanovených § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 315/2019 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní

správy sociálního zabezpečení Mladá Boleslav (dále jen „OSSZ“) jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

2. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalované o poklesu jeho pracovní schopnosti toliko o 25 %. I posudkový lékař vzal za prokázané, že žalobce trpí řadou zdravotních problémů: poúrazovou artrózou třetího stupně u levého kolene, recidivujícím vícečetným bolestivým syndromem páteřním bez postižení nervů, oboustranným syndromem karpálního tunelu, léčebně kompenzovaným vysokým tlakem a zvýšeným množstvím tuků v krvi, přičemž v minulosti prodělal opakovaná vymknutí obou ramenních kloubů. Přijaté závěry tak nemají podklad v dokumentech podstatných pro vydání rozhodnutí. Lékařské zprávy nebyly dostatečně hodnoceny v souvislostech (v kontextu celého případu), nebylo bráno v potaz, že jde o stav dlouhodobě neudržitelný, při němž je v důsledku zdravotních potíží žalobce dlouhodobě v pracovní neschopnosti, podrobil se operativnímu zákroku a další jej v nejbližší době očekává. Za daných okolností tak nebylo podle žalobce (ani) dostatečně zkoumáno, zda u něho nejsou další nesouvisející zdravotní obtíže, aby mohlo být postupováno podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je poúrazové poškození kolenního kloubu artritidou ve třetím stupni, aniž by však žalobce přizval a vyšetřil ho – vycházel pouze z doložených lékařských zpráv. Nadto aniž by bylo specifikováno konkrétní zdravotní omezení, bylo posudkovým lékařem následně konstatováno, že rozhodující příčinou je zdravotní postižení *srovnatelné* se zdravotním postižením uvedeným pod položkou 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Podle názoru žalobce mělo být zkoumáno, zda jeho zdravotní omezení není možné podřadit pod položku 9c oddílu B kapitoly XV či pod položku 1 oddílu A kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konečně žalobce žalované vytkl, že se nepokusila odstranit rozpory smírným způsobem a že nezkoumala skutkový stav věci do té míry, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, tak aby byla objasněna podstata zdravotního postižení žalobce a jeho schopnosti pracovního výkonu a zařazení. Napadené rozhodnutí žalobce pokládá za překvapivé a v rozporu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Prováděné posudkové hodnocení bylo uplatněno mimo zákonné zmocnění ve smyslu § 2 odst. 2 správního řádu. Žalobce závěrem navrhl provést důkaz znaleckým posudkem.
3. Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala rozhodnou právní úpravu a průběh správního řízení, přičemž vyjádřila přesvědčení, že zdravotní stav žalobce byl plně zjištěn a posouzen, a proto odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. S ohledem na námitky žalobce pak žalovaná navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce byl od roku 2012 uznán invalidním ve druhém stupni ve smyslu § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění (mezi lety 2010 a 2012 dokonce ve třetím stupni) z důvodu oboustranné artrózy kolen I. až II. stupně po opakovaných artroskopických operacích kolen podle kapitoly XIII oddílu A položek 1c,

resp. 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, dříve v období let 1992 až 2000 pak byl částečně invalidním ve smyslu tehdy platných právních předpisů z důvodu postižení páteře nebo artrózy ramenních kloubů.

6. Na základě kontrolní prohlídky a posudku ze dne 19. 6. 2018, podle nějž žalobcovo zdravotní postižení odpovídá položce 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a poklesu pracovní schopnosti o 25 %, byl ale žalobci od 8. 8. 2018 invalidní důchod odňat. Tento závěr byl potvrzen i v námitkovém řízení. V této souvislosti je soudu známo z úřední činnosti, že uvedený závěr byl následně potvrzen také posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 2. 4. 2019 s tím, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je poúrazová artróza levého kolene III. stupně s chronickou nestabilitou při částečném přetržení předního zkrříženého vazů a ztenčení/změkčení kloubní chrupavky (chondromalacie tibiálního platu) v oblasti vnitřního menisku jako stav po sérii artroskopických zákroků na levém i pravém kolenu odpovídající položce 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a poklesu pracovní schopnosti žalobce o 25 %. V návaznosti na to byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2020, č. j. 49 Ad 46/2018-36, zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2018, č. j. X, potvrzujícímu rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu jako nedůvodná, přičemž žalobce proti rozsudku neuplatnil kasační stížnost.
7. Dne 17. 9. 2019 byla se žalobcem na OSSZ sepsána nová žádost o přiznání invalidního důchodu od data vzniku nároku podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.
8. Dne 25. 11. 2019 byl proto posudkovou lékařkou OSSZ vypracován další posudek o invaliditě, a to na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, lékařských zpráv z roku 2019 z oboru ortopedie, neurologie, revmatologické ambulance a radiodiagnostického oddělení, jakož i dokumentace z předchozích řízení žalobce od roku 1992 včetně posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 2. 4. 2019. Posudková lékařka OSSZ setrvala na závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je poškození vazivového aparátu kolen po řadě operací, které je srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným pod položkou 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Se zohledněním dalších postižení žalobce stanovila pokles jeho pracovní schopnosti dle funkčního průměru kolísavých obtíží na 25 %. Posudková lékařka poukázala na to, že se u žalobce od roku 2018 řetězily doby pracovní neschopnosti (jeho poslední pracovní neschopnost trvající od 27. 12. 2018 ukončila ke dni jednání 25. 11. 2019) a že se náhle střídaly jeho diagnózy (tomu odpovídá i sdělení žalobce, že jeden den je vše dobré a druhý nemůže nic) i tvrzené pracovní pozice (ředitel vs. manuální pracovník). Posudková lékařka mj. uvedla, že se žalobce (nedávno) dne 6. 9. 2019 podrobil artroskopickému ošetření pravého ramenního kloubu bez komplikací, operační rány byly zhojeny, hematoma vstřebán a byl již povolen běžný režim bez násilného natahování lokte a doporučena rehabilitace ramene do plné hybnosti. Na 2. 12. 2019 pak byla z pohledu posudkové lékařky neurgentně naplánována revizní operace pro přetrvávající bolesti (po pádu v průběhu rehabilitace) s předpokladem hojení v rámci jednoho až dvou týdnů. Posudková lékařka zdůraznila, že nebylo zjištěno zhoršení stavu žalobce od posledních posouzení včetně toho ze strany posudkové komise (kde byl stran pravého žalobcova ramene dokonce zjištěn normální nález s uspokojivým rozsahem pohybu).
9. S odkazem na závěr posudku lékařky OSSZ žalovaná vydala dne 14. 4. 2020 rozhodnutí, jímž žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu zamítla. Žalobce toto rozhodnutí

napadl námitkami, ve kterých s argumentací shodnou jako později v žalobě navrhl, aby mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

10. Na základě námitek žalobce vypracovala posudková lékařka žalované dne 16. 6. 2020 v nepřítomnosti žalobce posudek, v němž se opětovně plně shodla se závěry posudkové lékařky OSSZ, a to na základě týchž podkladů, jakož i s přihlédnutím k nově předloženým lékařským zprávám z oborů ortopedie, chirurgie, urgentního příjmu, angiologie a cestovní medicíny z období let 2019 až 2020. Konstatovala, že se žalobce v roce 2019 dvakrát podrobil artroskopii pravého ramenního kloubu bez komplikací, v souvislosti s čímž mu byla od 26. 11. 2019 znovu vystavena pracovní neschopnost. Po rehabilitacích bylo dosaženo uspokojivé hybnosti ramene. Stran levého kolene byla dne 2. 7. 2019 doporučena lázeňská léčba, neboť byla zjištěna změna postavení kloubu a hybnost 0-0-120°. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce označila pouřazovou artrózu levého kolene III. stupně (s tím, že rozsah pohybu je limitován jen minimálně, resp. je limitován bolestí v krajních polohách) s poškozením menisku a občasnou nestabilitou kloubu při úplném přetržení předního zkříženého vazů s tím, že tento stav odpovídá jen lehkému funkčnímu postižení. Míru poklesu pracovní schopnosti určila také ve středu rozmezí daného pro položku 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Přitom zdůraznila, že tato položka byla zvolena hraničně, a to i se zohledněním postižení ramene (u nějž nicméně po rehabilitaci bylo dosaženo požadované hybnosti). Posudková lékařka uvedla, že u žalobce není narušen stereotyp chůze, nejedná se tak o značnou nestabilitu kolenního kloubu i přes využívání kompenzačních pomůcek s výrazným narušením stereotypu chůze a funkce končetiny pro chůzi a stání. Není proto možné jeho míru poklesu pracovní schopnosti hodnotit horní hranicí 30 % a tu ještě dále navyšovat (posudková lékařka žalované zde vycházela z toho, že charakter žalobcovy profese odpovídá administrativní činnosti). Nejde ani o těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů, jelikož rozsah pohybu u levého kolene je 0-0-120° (norma je do 150°). Zaobírala se pak i námitkou žalobce, zda by jeho zdravotní postižení mohlo být hodnoceno i podle kapitoly XIII oddílu A přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity se závěrem, že za takové situace by bylo hodnoceno při postižení jednoho kloubu jako lehká forma, tj. s mírou poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Rozhodně by tak nebylo hodnoceno položkou 1c, jak žalobce navrhoval, jelikož v jeho případě nejde o těžké funkční postižení dvou a více nosných kloubů při artróze. Uzavřela tedy, že posouzení podle kapitoly XV oddílu B položky 10b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je ve prospěch žalobce.
11. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 7. 2020 námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, přičemž v odůvodnění odcitovala závěry své posudkové lékařky. Napadené rozhodnutí bylo doručeno zástupkyni žalobce dne 20. 7. 2020.
12. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal toto rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud s ohledem na argumentaci žalobce doplnil dokazování o posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 2. 2021, která po rozboru všech do té doby předložených lékařských zpráv (včetně dodatečně doložených zpráv z období let 2020 až 2021) a po osobním odborném vyšetření žalobce členem posudkové komise MUDr. M. K. Ph.D., MBA, lékařem z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství, uzavřela na rozdíl od

předchozích posudků, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce postižení uvedené v položce 1c oddílu A kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť se u žalobce jedná o těžké postižení tří nosných kloubů, u kterých přes opakované operativní zákroky dochází k postupnému zhoršování pohyblivosti i bolestí. Konkrétně MUDr. K. na základě osobního vyšetření žalobce shledal, že v případě pravého ramene je patrná výrazná atrofie a bolestivost s možností upažení nanejvýše v rozsahu 70-80°, u pravého kolene poukázal na artrotické drásoty, zhrubnělou konfiguraci, bolestivost zevní šterbiny a omezení natažení do 70° a u levého kolene na výraznou bolestivost znemožňující vyšetření šterbin, artrotické drásoty a vrzoty, ochabnutí vnitřní hlavy kvadricepsu a postavení kolene v polonatažení na cca 20°-30°. V případě levého kolenního kloubu jde o pokročilou poúrazovou artrotickou degeneraci, tento kloub byl operován podeváté. Artroskopicky byl odstraněn spodní kostěný výrůstek česky a byl proveden tzv. shaving defektů chrupavky a vnitřní části kolene. Na pravémoleni se uskutečnil artroskopický zákrok sedmkrát. U obou kolenních kloubů byla indikována totální endoprotéza. Žalobce má postiženy i oba ramenní klouby po opakovaném vymknutích se vznikem humeroskapulární periartritidy (onemocnění ramenního kloubu a měkkých tkání v jeho okolí vedoucího k bolestivému omezení pohybu). Pravé rameno bylo operativně řešeno dvakrát, jde o stav po artroskopickém přišití šlachy dvojhlavého pažního svalu a zbroušení a vynětí kalcifikace (uložení vápenných solí) svalu v září 2019, přičemž pooperační stav byl zkomplikován pádem, protože bylo v prosinci 2019 operováno selhání přišité šlachy (artroskopicky byly odstraněny srůsty a došlo k opětovné fixaci). V červnu 2020 byl zjištěn oboustranný syndrom karpálních tunelů s prokázaným poškozením středového nervu, načež bylo v prosinci 2020 provedeno oboustranné endoskopické uvolnění středového nervu s dobrým pooperačním výsledkem. Pohyblivost žalobce nicméně negativně ovlivňuje také bolestivý páteřní syndrom, přičemž vyšetření magnetickou rezonancí z ledna 2019 potvrdilo středové výhřezy plotének v oblasti šestého až osmého hrudního obratle a posuny mezi jedenáctým a dvanáctým hrudním obratlem a mezi pátým a šestým krčným obratlem, v posledním případě s tlakem na durální vak, ale bez poškození míchy. Po stránce interní je žalobce trvale od roku 2009 léčen pro nedostatečnou funkci štítné žlázy a dále pro vysoký tlak, je alergický na prach a pyly. Žalobce posudková komise posuzovala sice jako ředitele, nicméně s tím rozdílem, že vykonává všechny (časově náročné) práce včetně údržby, tedy nejen administrativu. Pro další souběžná postižení (postižení páteře a úponové syndromy na horních končetinách) pak zvolila horní hranici rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 50 %, a tuto míru již dále neupravovala. Posudková komise konstatovala, že je žalobce trvale invalidní, přičemž jde o invaliditu druhého stupně nepřetržitě (již) od 29. 5. 2012.

14. Vzhledem k tomu, že Posudková komise MPSV v Praze se svým hodnocením odchýlila nejen od posudků zpracovaných v řízení o žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu ze dne 17. 9. 2019, ale též bez jakéhokoliv vysvětlení popřela své vlastní závěry vyslovené v posudku ze dne 2. 4. 2019, o něž se soud opřel při vydání předchozího rozsudku ze dne 29. 1. 2020, č. j. 49 Ad 46/2018-36, když nyní uzavřela že i v tehdejší době měl být žalobce invalidní, si soud vyžádal ještě srovnávací posouzení od jiné posudkové komise MPSV.
15. Posudková komise MPSV v Hradci Králové ve srovnávacím posudku ze dne 8. 10. 2021 přitom poslední posudkové hodnocení Posudkové komise MPSV v Praze v zásadě potvrdila. I v tomto případě došlo k osobnímu vyšetření žalobce odborným přisedícím, ortopedem MUDr. V. M., který podrobně popsal rozsah pohyblivosti jednotlivých

kloubů, její limity, omezenou stabilitu i zjištěnou bolestivost. S poukazem na velmi podrobnou a rozsáhlou lékařskou dokumentaci posudková komise uzavřela, že v případě žalobce byla zjištěna jak chronická nestabilita levého kolenního kloubu při částečném přetržení předního zkříženého vazů a postižení chrupavky v oblasti vnitřního menisku, tak i pravého kolenního kloubu, a to pro těžké poúrazové degenerativní změny s opakovanými artroskopickými zákroky na obou kolenních kloubech. Současně je přítomno i omezení hybnosti a úchopové schopnosti horních končetin po opakovaných vykloubeních obou ramenních kloubů s degenerativními změnami a po artroskopickém sešití šlachy dvojhlavého pažního svalu, jež muselo být reoperováno po pádu na operovanou končetinu. Dále byl zjištěn vícečetný bolestivý páteřní syndrom v důsledku páteřních změn potvrzených magentickou rezonancí bez neurologických projevů, snížená činnost štítné žlázy, zvýšený krevní tlak (II. stupně), alergie na prach a pyly a stav po oboustranném operativním odstranění zúžení karpálního tunelu. Z uvedených diagnóz je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu těžké funkční postižení levého kolenního kloubu a ramenních kloubů s narušením úchopové schopnosti rukou, jež odpovídá postižení uvedenému v položce 1c oddílu A kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a vzhledem k doprovodnému onemocnění páteře, dosaženému stupni vzdělání, možnostem rekvalifikace a výkonu středně těžké administrativní práce je namísto jej hodnotit na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí 50% poklesem pracovní schopnosti s tím, že pro užití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity již nebyly shledány další posudkově významné skutečnosti. V době od 18. 9. 2018 do 9. 7. 2020 tak byl žalobce invalidní v druhém stupni. Závěry vyslovené posudkovými lékaři OSSZ a žalované ve správním řízení i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 2. 4. 2019 Posudková komise MPSV v Hradci Králové vyhodnotila jako posudkové omyly, jelikož z objektivizovaného zdravotního stavu žalobce doloženého odbornými lékařskými nálezy vyplývalo, že poúrazovými změnami byl u žalobce postižen nejen kolenní kloub, ale i klouby ramenní a klouby zápěstí.

16. Soud po zvážení posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl k závěru, že nejpřesvědčivějším a nejúplnějším je posudek Posudkové komise MPSV v Hradci Králové ze dne 8. 10. 2021, potažmo posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 2. 2021. Oba jmenované posudky na základě osobního vyšetření žalobce a bohaté lékařské dokumentace poukázaly na postižení více velkých kloubů, jež je závažné, a jež proto odůvodňuje aplikaci položky 1c oddílu A kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Srovnávací posudek se přitom vypořádal i se závěry Posudkové komise MPSV v Praze vyslovenými v posudku ze dne 2. 4. 2020 a posudcích jej předcházejících, přičemž vysvětlil, proč dané posudky nelze akceptovat. Z obsahu rekapitulovaných lékařských zpráv lze dovodit, že zejména postižení ramenních kloubů, popř. i postižení pravého kolenního kloubu bylo bagatelizováno, ačkoliv je nelze považovat, jak plyne i z dalšího vývoje zdravotních obtíží, za pouze přechodné nebo nevýznamné postižení, jež by snad nemělo zásadní význam pro pracovní potenciál žalobce. Zdravotní obtíže žalobce jsou dlouhodobé a netýkají se jen levého kolenního kloubu, nelze je proto hodnotit jen dle položky 10b oddílu B kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jelikož tím není plně vystižen pokles žalobcovy pracovní schopnosti.
17. Mimo otázku nesprávnosti posouzení skutkového stavu však soud nemohl dát za pravdu procesním námitkám žalobce. Především v rámci správního řízení nebylo důvodu zadávat zpracování znaleckého posudku, jelikož odpovídající funkci ve správním řízení zajišťují

v souladu s právní úpravou obsaženou v organizačním zákoně posudkoví lékaři. Neobstojí námitka překvapivosti napadeného rozhodnutí, jelikož správní orgán vzhledem k výjimce stanovené v § 85a odst. 1 organizačního zákona nemusí účastníky řízení vyrozumívat o tom, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí. Nadto se posudková hodnocení nelišila od předchozích posudkových hodnocení, o překvapivosti učiněných závěrů tak ani dost dobře nelze hovořit. Stejně tak není vadou ani skutečnost, že posudkoví lékaři vyhotovili posudky bez osobního vyšetření žalobce, jestliže vyhodnotili předloženou obsáhlou lékařskou dokumentaci jako dostatečnou (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. 3 Ads 7/2004-70). Posudkoví lékaři se také nevyhnuli informacím ze shromážděných lékařských zpráv, avšak přiřadili jim jinou váhu než žalobce – nejde tak o nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, které tyto závěry převzalo, nýbrž o otázku jeho správnosti. Jak přitom vyplynulo z posudků Posudkové komise MPSV vyžádaných v tomto soudním řízení, závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí skutečně nebyly správné.

18. Soud proto v každém případě uzavírá, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť jak bylo prokázáno závěry posudkové komise, obě posudkové lékařky zjištěné postižení žalobce nesprávně posudkově zařadily. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Jak totiž vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise, zdravotní postižení žalobce ve skutečnosti odpovídalo invaliditě, a to hned druhého stupně. Vzhledem k tomu, že však o posudkovém zatřídění zdravotního stavu žalobce v období do 17. 9. 2018 již bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2020, č. j. 49 Ad 46/2018-36, tak, že neodpovídá žádnému stupni invalidity a žalobce se proti rozsudku nebránil podáním kasační stížnosti, jsou žalobce i žalovaná (stejně jako soud) ve smyslu § 54 odst. 6, popř. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázáni tehdy vysloveným skutkovým a právním závěrem. Za daných okolností tak žalovaná může v dalším řízení závěry posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 2. 2021 a nynějšího rozsudku promítnout pouze do časového období počínajícího dnem 18. 9. 2018. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 2. 2021 a posudek Posudkové komise MPSV v Hradci Králové ze dne 8. 10. 2021 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
19. Kromě toho soud pokládá za potřebné upozornit na to, že žalobce nemá právní nárok na zrušení (i) prvostupňového rozhodnutí, čehož se také žalobou domáhal. Na rozdíl od § 78 odst. 1 s. ř. s., který v případě důvodnosti žaloby stanoví povinnost soudu napadené rozhodnutí zrušit, totiž § 78 odst. 3 s. ř. s. svěřuje posouzení důvodů pro zrušení prvostupňového rozhodnutí soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106). Soud se proto omezil pouze na zrušení napadeného rozhodnutí, neboť zjištěnou vadu řízení lze odstranit v řízení o námitkách. Ostatně s ohledem na § 88 odst. 8 organizačního zákona, který vylučuje užití § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v námitkovém řízení, by ani nebylo přípustné zrušit prvostupňové rozhodnutí žalované (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 Aps 2/2008-76).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, a to v celkové výši 10 165,05 Kč. Tuto částku tvoří odměna za pět úkonů právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepis

žaloby, účast na dvou jednáních posudkové komise MPSV a účast na soudním jednání v trvání do dvou hodin – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] spolu s pěti paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, náhradou za promeškaný čas 6 půlhodin á 100 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, cestovným dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a § 1 a § 4 vyhlášky č. 589/2020 Sb. (cesta na jednání Posudkové komise MPSV v Hradci Králové) ve výši 1 300,87 Kč odpovídajícím náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem zástupkyně žalobkyně a sídlem Posudkové komise MPSV v Hradci Králové (Praha-Hradec Králové) a zpět osobním automobilem Š. K. při vzdálenosti tam a zpět celkem 228 km, spotřebě v kombinovaném provozu 4,8 l motorové nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 4,40 Kč/km a průměrné ceně paliva 27,20 Kč/l a konečně náhradou za 21 % DPH dle § 57 odst. 2 s. ř. s. z předchozích položek ve výši 1 764,19 Kč, neboť zástupkyně žalobce je plátkyní této daně.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 8. listopadu 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce